

RENAȘTEREA

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SĂPTĂMĂNAL

Abonamentul parohial cl. I 100.000 Lei
pe un an: „ cl. II 80.000 Lei

parohial cl. III 60.000 Lei
particulari . . 60.000 Lei
în străinătate 150.000 Lei

Redactor: Prot. A. FAUR

Redacția și Administrația:
Cluj, Piața Malinovski Nr. 18.

„Așa și voi, întristare aveți acum; ci iarăși vă voi vedea pe voi și inima voastră se va bucura și bucuria voastră nimeni nu o va lua dela voi.“

Ioan 16, 22

PORUNCA CEASULUI DE FAȚĂ

„Grija trebuie să fie la ziua de mâine... Nu e bine să fim prea optimiști și să trecem ușor pe lângă unele fapte... Trebuie să eșim cu noi metode de lucru la lumină...“ Așa spunea răspicat, cuvântul înfățișat în slovă, al unui cunoscut condeer al acestui organ de publicitate, într'unul din numerile anului trecut.

Au trecut câteva luni, și fără a spune că totul ar fi rămas un strigăt în pustiu, dar am impresia că ecoul unor asemenea chemări s'aude par' că prea nelămurit pentru unii și senzul lui tot mai puțin luat în seamă de alții.

Tânguirea după liniștea vremurilor trecute și nepăsarea, ori care le-ar fi veșmântul, n'ajută la nimic; și cu atât mai categoric, nu pot ajuta înfirișarea unor nădejdi de mai bine. Acțiunile hotărâte sunt cele mai eficace și cu cât ele vor fi mai grabnice, cu atât mai mici și mai puține vor fi răvășirile destrămoare.

Privind prezentul în oglinda trecutului, îi vom cunoaște toate schimbările, toate aparițiile deformatoare, toate deprecierea și valorizările comorilor de veacuri adunate. Luați pe aripa diafană a amintirilor, în nostalgia trecutului, ne găsim pe noi și lumea noastră de atunci cu toate comorile de bucurii din câmpiile primăverilor pline de lumină și înmiresmate de toate florile câmpului. Regăsim datinele de trăire creștinească și românească, ca pe o revărsare de limpezi izvoare țâșnite din adâncul sufletesc al Neamului. Regăsim praznicile noastre creștinești de altădată, ca niște flori alese împletite în ghirlanda zilelor de bucurii obștești. Revedem bătrânii cu argintul anilor în plete, cu frica de Dumnezeu în suflute, cu blândețea inimilor largi în priviri, cu lumina demnității pe înfățișare, respectați de cuminența tineretului; iar în mijlocul lor chibzuit la sfat și faptă, cinstit și respectat de toți pe „părintele sufletesc“.

Efiuviul vieții să scurge înainte și tăvălugul greu al anilor nu poate fi oprit în loc, dar cadența pașilor spre viitor ni-o determinăm singuri și stă în voința noastră de a rămâne împetriți între sbruși de glod striviți netrebnic, sau de a ne înălța în scânteieri de duh despiciând în întunericul veacului fulger de lumină arătător de drumuri spre zările viitorului. Căci să nu uităm că lumea de astăzi este ceea ce am rămas noi, iar viitorul de mâine va fi ceea ce vor fi copiii de astăzi, făuriți și formați sufletește în mediul în care îi punem de acum și care își va imprima urme adânci în substratul voinței lor la care va determina cadrul de desfășurare al vieții sociale de mâine.

Deci, mai înainte de toate trebuie să ne smulgem pe noi înșine din influența impulsului trepidant, al vremii. În locul „domnului preot“, adus la numitorul comun „domn“, grăbit sau indiferent și a absorbit adesea mai mult de problemele politice sau economice, să reducem iarăș peste tot pe „părintele“ chibzuit la vorbă și la faptă, cinstit de mulți și respectat de toți.

În împlinirea acestei chemări întregitoare, va fi nevoie poate și de unele operații dureroase, dar ele nu va trebui să fie socotite drept o piedecă. Însănătoșarea organismului nu câștigă nimic, oblojându-i plăgile care să cere să fie cauterizate. Necruțându-l de o durere temporară, îl salvăm dela măcinarea primejdioasă a întregii sănătăți. Putregaiul, devenit netrebnic, trebuie dat la o parte pentru a nu se extinde descompunerea și la restul înconjurător.

Stăpânind furtuna prezentului, ne gândim și la limanul ce ne stă în față. Și dacă peste valurile prezentului, vrem să îndreptăm cu mai multă siguranță barca vieții spre un țarm solid al vatorului, atunci să consacram și tineretului întreaga atenție cuvenită. Printr'o educație temeinică să-i sădim în sim-

țurile sufletești sămânță bogată a credinței, convingându-l sincer la prețuirea lor și făcându-l să se îndulcească cu statornicie de mireazma sublimă a altarelor credinței străbune. Printr'o pregătire metodică și bine chibzuită să facem din co-

pilul susceptibil de azi, creștinul neșovăelnic de mâine, cu solide cunoașteri pentru apărarea adevurilor credinței ortodoxe. Să poarte în suflet florile curate din câmpul Evangheliei

În aceste împliniri stă cea dintâiu și mai de seamă poruncă a ceasului de față.

Pr. D. CIUREA

Biserica izvor de mângâiere

Biserica este singura obște sufletească, în care omul se simte strâns legat cu cugetul și simțirea de Dumnezeu. Duhul Domnului însufletește Biserica, dându-i viața cea sfântă din care se împărtășește orice credincios însetat de Ea.

Acest duh sfânt îl găsim în cărțile după care se orânduiește slujba și priveghierea în Biserică, îl aflăm în rugăciunile, cântările și cuvintele de bună îndrumare a preotului și dascălului, în sfârșit trăește în inima și cugetul a toată obștea credincioșilor, care iau parte la slujba sf. Liturgii.

Și cât de strâns ne unește El laolaltă! Toți ne simțim ca unul în Biserica Domnului. Astfel toți ne vedem smeriți stând cu fața îndreptată spre altar și cu urechile ațintite spre cântările și cuvintele de rugă ale preotului și cântărețului. Cu toți ne închinăm și ne rugăm la fel. La toți ni se îndreaptă gândul și inima spre cuvântul de pace și buna vestire al Evangheliei lui Dumnezeu.

Biserica unește și întărește inimile omenești, făcându-le să simtă la fel. Ne luminează gândurile, îndreptându-ni-le spre Hristos, Mântuitorul nostru de totdeauna. Ne învață a fi uniți

în vremuri de grea cumpănă. Ne îndeamnă a ne iubi unii pe alții și a trăi în bună înțelegere. Ne poruncește să cinstim pe mai marii noștri și toate orânduirile făcute pentru o bună viațuire obștească.

În sfârșit ne dă prilejul să folosim credința și înfăptuirea de bine care sunt armele cele mai trainice împotriva oricărui rău care ne-ar amenința.

Poporul nostru s'a născut și încheat în sânul Bisericii. În Ea a găsit tăria sufletească de care avea nevoie în vremuri de restriște, în Ea a aflat lumina și îndrumarea cea bună și în Ea și-a găsit unirea desăvârșită a simțirilor și gândurilor sale.

Voevozii și Regii noștri au fost cei dintâi, cari ne-au dat pilde de iubire și prețuire a Bisericii. Cu obolul lor neprecupețit au ajutat-o de aproape, socotind-o totdeauna ca o mamă alinătoare a tuturor suferințelor neamului românesc.

Să iubim și noi Biserica, căci iubind-o pe Ea iubim pe Dumnezeu, ne iubim țara și neamul!

Cine nu iubește Biserica, nu iubește nici țara, nici neamul.

Pr. DIONISIE BRUJU

DESPRE POST

Sunt multe din practicile creștinești, consfințite prin canoane, căroră creștinii din vremea noastră nu le mai recunosc ca obligatorii pentru viața lor. Printre acestea este și postul. Numeroase motive sunt invocate de cei ce nu-l respectă: criza de alimente, munca excesivă care cere hrană mai abundentă, anumite împrejurări sociale, etc. Încât te miri

cum de cei vechi l-au mai instituit, când provoacă atâtea inconveniente bune dezvoltării a vieții omenești. Și dacă încerci să combați aceste motive, ți se ripostează cu maxima evanghelică: „Nu ceaia ce intră pe gură spurcă pe om“. Și astfel păcatul îndeplinirii poștei reactualizează păcatul strămoșesc, care tot datorită îndeplinirii poștei a fost înfăptuit.

Dar, vorbind despre îndeplinirea poftelor, îmi vine în minte o întâmplare biblică petrecută cu poporul evreesc în timpul rătăcirii prin pustiu. Greutatea drumului secătuia puterile poporului călător și firește provoca nevoia de o mâncare mai substanțială, decât aceea de care se putea folosi în pustiu (mana). De aceea au început cântirile împotriva lui Moisi. Datorită acestor cântiri, s'a provocat repetarea miraculoasei aprovizionări a poporului cu prepelițe. Însă săturarea de carne a fost totodată și o pedeapsă; căci probabil, mulțumită întrebunțării excesive a cărnii, s'a pornit o mortalitate grozavă în popor. Locul taberii unde s'a întâmplat acestea poartă numele de „Mormintele poftei“, (Kibrot ha-taava). În drumul spre Akaba, profesorul Palmer a găsit urmele acestei tabere, care stă și astăzi ca mărturie printr'un număr excesiv de mare de morminte.

„Mormintele poftei“, iată denumirea exactă a rezultatului îndeplinirii multor lăcomii omenești.

Viața omenească este tentată mai ales de trei mari ispite: pofta îmbuibării, a îmbogățirii și a măririi deșarte. Dar pe când cele două din urmă, ating un număr restrâns de oameni, cea dintâi este generală pen-

tru toți. Nevinovată în aparență, ea e cu atât mai periculoasă, întrucât aservește sufletul întreg, plăcerilor trupești, făcându-l nesimțitor menirii sale divine.

Pentru a menține echilibrul întru satisfacerea cerințelor naturale de hrană și pofta pierzătoare de suflet a fost instituit postul. Astfel postul devine armă împotriva ispitelor diavolești și scară pentru înălțare deasupra micimii vieții omenești.

Marii reformatori religioși au făcut din post prologul pregătirii lor. Și Hristos însuși, cu toate că venea din sferile divine, a postit înainte de începutul propoveduirii sale. Astfel putem afirma că postul este o purificare pentru începutul unei vieți mai înalte.

Viața de azi însă își are semănate peste tot nenumăratele „morminte ale poftei“, care culminează în giganticul cimitir al războiului de eri.

Hotărît, viața omenească trebuie îndreptată spre vaduri mai liniștite, iar creștinismul este chemat să fie promotorul noii vieți, unde slujbașii altarelor au de jucat un rol precumpănitor în aranjarea ei. De aceea se impune o educare a voințelor, așezând postul pe pedestalul de pe care poftele omenești l-au coborît, căci el este forțul întărit, pe drumul ce duce la împărăția dreptății.

Preot Roman Răzlog

Cronică Misionară

Duminea 23 Februarie, ora 9 dimineața în biserica din comuna Mociu, sf. Liturghie a fost săvârșită de Prot. stavr. Al. Svetlov misionar eparhial și Protoereu Emil Sămărghișan, paroh. Un bun cor compus din tineret a dat răspunsurile la slujbă. La priceasnă Păr. misionar a ținut predica „Comoara sfântă a credinței noastre“. Imediat după slujbă în biserică s'a ținut și conferința misionară „Biserica și rătăcirile sectare“, „Sfârșitul lumii și „A doua venire“. Au fost la 450 persoane printre cari și 11 intelectuali. La înche-

iere Păr. paroh a arătat importanța acestor conferințe ce se țin de misionar.

Luni la ora 5 seara după slujbă la biserică a urmat conferința misionară „despre post“. Marți ora 4 seara slujbă la biserică și apoi conferința misionară „despre mărturisire“ și despre pomenirea morților.

Miercuri ora 9 dimineața Liturghia oficiată de Păr. Misionar după care a urmat conferința misionară „despre sf. Maslu“. S'a oficiat sf. Maslu de către paroh și misionar asupra 28 bolnavi. Miercuri seara slujbă la biserică și ținută conferința

misionară „despre sf. Cuminecătură“. Miercuri ora 8 seara misionarul a ținut o ședință intimă cu intelectualii ortodocși ai comunei la care au participat: Dl Dr. Popa-Radu, medic de circ. cu D-na, Prot. Emil Sămărghișan, paroh cu D-na, Dl Pleșa, dir. școlii cu D-na și alții. Păr. Misionar a expus intelectualilor pericolul sectar ce amenință credința rugându-i să dea sprijin Bisericii în lupta împotriva sectelor. Comuna Mociu e resfirată pe o rază de 6

km. și cu toate că a fost noroiu mare totuși credincioșii au arătat interes pentru conferințele misionare. Această comună și azi apare ca o cetățuie a ortodoxiei pe acele meleaguri având la două mii de suflete ortodoxe, cu o populație românească evlavioasă ce au o biserică bine îngrijită de toată frumusețea, condusă de vrednicul paroh Emil Sămărghișan.

Asistent

RAMURA DE MASLIN....

A venit, înfârșit, ziua semnării păcii noastre. Greutățile cumplite ale tristelor noastre zile, precum și asprele condiții impuse, prin tratatul de pace, ne-au împiedecat să simțim bucuria naturală a trecerii, în alt stadiu juridic, internațional.

Totuși un mare pas s'a făcut: ne stă înainte speranța unei așezări temeinice și puțința de a conlucra, potrivit firii și zestrei noastre spirituale, la progresul omenirii.

Treptat, treptat se va șterge ceea ce nu mai este în armonie cu marile principii de dreptate, libertate și toleranță, pentru care s'au jertfit milioane de oameni și pentru care și națiunea noastră a dat un greu tribut. Ca întunerecul alungat de lumină se vor prăbuși în neant cei ce mai cred în hidoasele himere ale siluirii sufletului și ale exploatării omului.

Națiunea noastră ponderată, umană, tolerantă și setoasă de dreptate, cu toate rănilor din care sângerează încă, cu toate greutățile ce-i pun plumb în aripi, se va ridica din nou, atât prin marile ei însușiri sufletești, cât și prin echilibrul normal al unei dreptăți imanente, care nu iartă niciodată pe cei vicleni, tirani și lacomi — și care ridică întotdeauna pe cei umiliți, vrednici și cu credință tare în Dumnezeu.

Nu se poate să nu ni se facă dreptate și nu se poate să nu primim, până la urmă, răsplata suferințelor și tributului nostru dat pentru triumful spiritului, de aceia primim ramura de măslin, o încălzim la sânul nostru și așteptăm să înflorească, așa după cum merită vrednicul nostru neam.

Ion Berciu

CRONICA EVENIMENTELOR

INTERNE

M. S. Regele a primit în audiențe separate pe d-nii Lucrețiu Pătrășcanu, ministrul justiției, Al. Alexandrini, ministrul finanțelor, și Traian Săvulescu, ministrul agriculturii și domeniilor. Suveranul apoi a părăsit Capitala plecând la Sinaia.

Pregătirea alegerilor comunale și județene. Consiliul de ministrii a hotărît convocarea Adunării Deputaților în sesiune extraordinară

până la Duminea Florilor.

Se va discuta legea oficiilor industriale, care capătă acum o redactare definitivă. În același timp la ministerul de justiție au început lucrările pentru noua redactare a legii pentru combaterea speculei.

Bugetul general al statului, care de astă dată va fi amplu dezbătut în parlament va fi prezentat Camerei în cursul săptămânii viitoare.

În afară de legile economice și financiare, guvernul va aduce și un

FOILETON

O poeză a lui Iisus*)

de D. STĂNILOAE

Poeziile D-rei Zorica Lațcu, adunate în acest volum, ne descoperă o nouă față a unui talent, care s'a afirmat cu vigoare pe tărâmul creației poetice de acum câțiva ani. Mai bine zis ele sunt mărturia profundelor trăiri religioase, prin cari a trecut poeta în anii din urmă, de când a făcut cunoștință cu mișcarea dela Mănăstirea Brâncoveanu, trezită de Părintele Arsenie, trăiri cari i-au transformat întreaga ființă și i-au sădit în suflet, în limpezimi de cristal, o nouă viziune a existenței. Viziunea aceasta, îmbujorată de flăcările unei adânci convingeri și înfrumusețată de ardoarea unei mari iubiri, e zugrăvită ca o unitate în poeziile din acest volum.

Ele au aproape toate ca temă pe Iisus, căruia poeta îi închină toată ființa, toate gândurile, toată strădania ei făuritoare de versuri și însăși viața, cum mărturiseste în poezia „Dragoste“:

„Pentru Tine, Doamne, numai pentru Tine,
Am cules argintul nopților de Mai;
Am legat în cântec zumzet de albine,
Glas de alăută, dulce viers de naiu,
Am aprins în suflet tinere vâpăi;
În luciri de aur flăcări de rubine;

Am cântat în noapte, luminate căi,
Către Tine, Doamne, numai către Tine.

Pentru Tine, Doamne, numai pentru Tine,
Vreau să-mi frângă, albe, oasele sub roți,
Vreau să-mi curgă, rumen, sângele din vine,
Trupul meu cel fraged să-mi-l rupă toți.
Invelită'n haina marilor dureri,
Suflet plin de taina lumilor divine,
Să pășesc pe calea grelelor tăceri,
Către Tine, Doamne, numai către Tine“.

Lui Iisus poeta i se adresează la persoana a doua, dovadă a unei intime comuniuni cu El. Nu e o poezie de reflexiuni mai mult sau mai puțin filozofice asupra lui Iisus, cum am mai avut în lirica românească, nu e o poezie de admirație distantă, invitând la o imitație a Lui, ci este o poezie a trăirii cu Iisus și în Iisus, prin dragoste. N. Lossky observă că „mistica imitației, care se poate întâlni în Occident, este străină spiritualității răsăritene, care se definește mai degrabă ca o viață în Hristos“ (Essai de Théologie mystique de l'Eglise orientale, Paris. Aubier, 1944 p. 212). Dacă e așa, poezia D-rei Zorica Lațcu este o poezie a trăirii mistice în duh răsăritean.

Iisus e trăit ca „Tu“, ca persoană interesată intim de existența particulară a poetei, nu ca lege, ca substanță, ca putere impersonală. Prin aceasta se exclude orice echivoc panteist, în sensul lui Rilke, deși prezența lui Iisus se infiltrează adânc în spiritul poetei. Dar pe de altă parte Iisus cel personal și intim experimentat de poeză, nu e un Iisus numai al ei în sensul trăirii protestante, ci e simțit

ca un Iisus universal, care poartă toate și suferă pentru toți. Viziunea aceasta a lui Iisus, care ia asupra Sa durerile tuturor, care „va suferi cu fiecare din noi până la sfârșitul lumii“, cum a spus Sf. Maxim Mărturisitorul și după el Pascal se concretizează plastic în spiritul poetei ca o contopire a tuturor crucilor într'una singură sub care zace „un Om“.

În spre tărâmul celalalt,
E locu'nchis cu gard înalt;
Dar am văzut printre uuci,
Alătea cruci, atâtea cruci.

Atâtea cruci mi s'au părut
Că toate Una s'au făcut.
O Cruce mare strălucia;
Sub greul ei un Om zăcea.

— Tu cum de poți să le mai duci,
Atâtea cruci, atâtea cruci“.

(Crucile)

Cum s'ar fi putut reda mai plastic, mai cutremurător adevărul dogmatic al Bisericii despre Iisus care suferă substitutiv pentru toți?

Aceeași temă a lui Iisus care suferă pentru toți, dar și pentru poeză în parte, o găsim în poezia „Împăcare“.

Poetei îi spune Iisus:

„Durerea ta mă sfășie în milă,
Când plânsul tău la mine a pătruns,
Mi-a înflorit o rană'n piept, copilă“.

*) Osana Luminii. Poezii. Editura Episcopiei ort. rom. Cluj, 1947. Colecția „Cărțile Vieții“.

proiect de lege care să însemne un început de stabilire normală a administrațiilor comunale și județene.

În acest scop, dl Teohari Georgescu, ministrul afacerilor interne a prezentat Consiliului de miniștri proiectul de lege pentru instituirea comisiunilor interimare la comune și județe. Proiectul a fost adoptat de consiliu și va fi depus zilele acestea pe birourile Camerei.

În baza noii legi, ministrul de interne va putea proceda la instituirea acestor comisii interimare care constituiesc o prefață la viitoarele alegeri comunale și județene a căror dată nu a fost încă fixată, dar care probabil se vor ține după terminarea muncilor agricole.

Comisiile interimare vor fi numite din reprezentanți ai partidelor din blocul guvernamental.

Pe ce linii C.F.R. e nevoie de autorizație de călătorie. Direcția generală a căilor ferate, în urma unor modificări survenite face cunoscut că se cer autorizații de călătorie numai pe următoarele linii: București-Timișoara-Arad; București-Brașov-Teiuș-Arad-Oradea; București-Cluj-Oradea-Satu Mare; București-Mărășești-Dărmănești; București-Mărășești-Tecuci-Iași-Dorohoi; București-Buzău-Galați-Bârlad; București-Urziceni-Barboși-Tecuci; București-Constanța; București-Giurgiu; Adjud-Ciceu-Tg. Mureș-Rășboeni; Buzău-Nehoiș-Focșani-Odobesti; Mărășești-Panciu; Zorleni-Fălcu; Crasna-Huși; Bacău-Hârlău; Verești-Dorohoi; Leorda-Botoșani; Brașov-Ciceu; Vânători-Odorhei; Piatra Olt-Sibiu-Copșa Mică.

Pentru restul liniilor se călătorește fără certificate de călătorie.

Misiunea americană a plecat în Moldova. În ziua de 13 Martie, a părăsit Capitala, cu un tren special, plecând spre Iași, d. general Courtland van Schuyler, șeful misiunii militare a Statelor Unite în România, însoțit de d-nii: James B. Foley, delegat al Crucii roșii americane din Roma, Fred Sigerist, reprezentant al Crucii roșii americane în România, Claudius B. Webster reprezentant al Crucii roșii americane din Varșovia, Eduard F. Ford din partea Crucii roșii americane din

Roma, monseignorul John Kirk, secretarul Nunțiului apostolic la București, O'Hara, S. Buta, șeful oficiului de presă american, Jacques Ruedi, secretarul legației elvețiene, general C. Mardare, d-na Crăiniceanu și dr. Const. Teodoru din partea Crucii roșii române, precum și de corespondenții din București ai presei americane, în frunte cu d. Leonard Kirschen. Trenul special era compus dintr'un vagon de dormit, un vagon-restaurant și 2 vagoane platformă pentru automobilele ce vor transporta pe membri caravanei în diferitele orașe din Moldova, pentru a constata, la fața locului cum s'au distribuit ajutoarele alimentare trimise de Crucea roșie americană.

EXTERNE

Conferința dela Moscova. După cum anunță corespondentul Agenției Reuter, în cercurile delegației americane s'a declarat că generalul Marshall consimte să discute propunerea d-lui Molotov, pentru includerea pe ordinea de zi a conferinței a situației interne din China, și să dea orice informație asupra acțiunii americane în China, dar este de părere că în acest caz, China trebuie reprezentată la Consiliu.

Statele Unite acordă și Turciei un credit. Senatorii care au participat la conferința de Luni dela Casa Albă au confirmat că președintele Truman în mesajul pe care îl va trimite Congresului Miercuri, va cere autorizarea Congresului pentru deschiderea unui credit de 150 milioane dolari pe seama Turciei.

Se află că atât în cazul creditului turc, cât și în cazul creditului grec, evaluat la 250 milioane dolari, se intenționează ca autoritățile americane să supravegheze la fața locului felul cum vor fi cheltuite aceste fonduri ce au fost puse la dispoziție.

Schimb de vederi anglo-american. Intre guvernele britanic și

nordamerican a avut loc un schimb de vederi cu privire la problema ajutorării Turciei, dar nu cu privire la problemele legale de strategie în general în Orientul Mijlociu, — după

cum s'a declarat Marți din sursă autorizată. Guvernul britanic nu știe însă nimic cu privire la știrile după care guvernul turc ar fi cerut un împrumut guvernului nordamerican.

BIBLIOGRAFIE

„Păstorul Ortodox“. Revista Societății „Frăția“ a clerului din Eparhia Argeșului. Anul XXVI, Nr. 11-12, 1946. Director: Preotul Marin S. Diaconescu.

Ca și în trecut, numărul ultim al revistei „Păstorul Ortodox“ dela Pitești vine cu un bogat și variat conținut spicuit din spiritualitatea noastră bisericească și românească. Tăindu-o la răboj nu avem să facem altceva decât să ne arătăm prin osul de frățescă dragoste pentru un confrate mai din depărtare, care se ni-zuește să ducă sufletului însetat de adevăr, duhul regenerator al credinței și al miresmei creștine. Scrisă de un grup de preoți cu vădită preocupare spirituală și românească, în frunte cu agerul ei director, P. C. Preot Marin S. Diaconescu, revista se poartă într'o finută care satisface exigențele pastorale și culturale ale vremii spre deplină mulțumire a cititorilor și lauda celor ce o conduc. De aceea nu putem decât să ne exprimăm mahnirea dacă notița dela pag. 344 de sub titlul „Revista noastră“ ar deveni o realitate pentru cursul anului în care am intrat.

Noi o vrem la datorie și nu în umbră din cauza „hârtiei“ și a celorlalte „felurite pricini“. F.

Redacționale

În numărul ocazional al *Vieții Creștine* din 15 Martie a. c. dl „Prof. universitar ortodox Gorge Pascu“ își continuă puseurile sale în legătură cu „unificarea bisericilor românești“.

Forma *biletelor de papagal* în care apare mai nou „Viața Creștină“ se potrivește întru totul cu stilul și profunzimea bătăiosului profesor.

Dl Gorge, de conivență cu onorabila sa gazdă, afirmă că „unificarea“ nu se poate face din cauza că prelații, protopopii și preoții ortodocși își tem scaunele.

Expeditivul pensionar al inteligenții ieșene rezolvă însă criza de... scaune, asigurând pe toți că vor rămâne... pe locuri, până ce „Dumnezeu cel bun va chema la sine pe câte unul din prelați“.

Părintelui Chindriș, redactorul foii „Viața Creștină“ și celorlalți cari mai găzduiesc asemenea impertinențe în numele „frăției“ de care vorbesc mereu, le repetăm că petru noi „unirea“ nu este chestiune de scaune, ci o chestiune mult mai serioasă. *Noi suntem gata să primim în familia ortodoxă românească pe toți cei abătuți din știutele motive foarte puțin religioase și ne oferim cu drag casa sufletului pentru a-i primi ca frați buni în legea dreaptă a lui Hristos. Simplu. Că doar n'o să se verse Dunărea în Târnave.*

PARTEA OFICIALĂ

Nr. 1638/1947.

CONVOCARE

Avem onoara a convoca prin aceasta pe Domnii membrii ai Consiliului Eparhial în ședință plenară (secțiile unite) pe ziua de 26 Martie 1947, orele 10 a. m., în sala de ședințe a Consiliului Eparhial, cu următoarea ordine de zi:

1. Numirea de protopop al trac-

tului Reghin.

2. Numirea unui profesor la Academia Teologică,

3. Zidirea unei aripi pentru Liceul de băieți.

4. Repararea casei fundațiunii Șegău.

5. Impozitul de cult pe 1947.

6. Chestiuni curente.

Cu considerare la importanța o-

Dar totodată îi aduce aminte de durerea Lui pentru toți:

„Din cupă am sorbit amar nespus
Și cupa mea e'n veci nedesertată“.

Suferința lui Iisus pentru toți și pentru fiecare în parte e purtată de mobilul unei iubiri, a cărei intensitate și vastitate întrece orice putere de descriere. Iubirea aceasta, de care poeta e conștientă, căci se revelează oricărui suflet ce s'a apropiat de Iisus, umplându-l la rândul ei de o negrăită dragoste față de El, aprinde în flăcările unei simțiri puternice toate poeziile D-rei Zorica Lațcu. Poezia ei s'ar putea numi, de aceea, o poezie a dragostei lui Iisus față de lume, sau o poezie a iubirii sufletului față de Iisus. Iubirea lui Iisus față de lume topește în suferința Lui pentru ea toate pornirile păcătoase ale oamenilor, transfigurându-le în elanuri spre puritate.

„În jurul Tău, mulțime de norod
Te pângărea cu sânge și cu glod.

Și când norodul, Doamne, Te-a lăsat,
Întreg veșmântul alb Ți-era pătat.

Ci'n inul alb vedeam cum înflorea
Din fiecare pată câte-o stea“.

(Veșmântul).

Dragostea nețărnută a lui Iisus față de lume e un foc în care se coace pe sine însuși, frământat în sânge și în lacrimi, ca o pâine spre viața netrecătoare a tuturor:

„Cu sânge și cu lacrimi frământat,
În focul dragostei Te-ai copt, Hristoase
Și spre viață veșnică Te-ai dat“.

(Pâine).

Dar tocmai puterea acestei iubiri, care absoarbe în suferința ei substitutivă toate păcatele și toate durerile lumii, dă acestei suferințe o dulceață, o transfigurează în izvor de bucurie, făcând să răsară din ea, împodobită în raze și flori, grâul care nutrește viața lumii. De aceea Iisus nu trebuie plâns:

„Priviți spre cer, sorioare! Cu trupul prea curat
Mai alb ca pâinea jertfei din sfintele altare,
Mai alb decât potirul de binecuvântare,
El stă'n scaunul slavei, de slavă înconjurat.

Din palma Lui nu curge șiroiu de sânge greu,
Ci vinul bucuriei din veșnic sfânta Cină.

Din coasta Lui țâșnește izvorul de lumină
Menit pe veci să facă din om un Dumnezeu“.

(Prohodire).

Chiar suferința Fecioarei pentru Fiul Ei se preface, în viziunea poetei, în cunună de raze, iar fața Ei, pe care e scrisă răstignirea Lui deplină, e în același timp luminată. E bucuria de-a aduce jertfă, care luminează adâncul unei suferințe purtate cu generozitate pentru alții:

„În bezna mută, fața Ta-i lumină;
Pe ea nu-i scris doar chinul unei mume;
E toată răstignirea Lui deplină,
E toată suferința fără nume.

Că le-ai purtat în Fiul Tău pe toate
Și-i crucea Lui în ochii Tăi rășfrântă.
Așa a vrut să zugrăvească, poate,
Un iconar, făptura Ta, Preasfântă.

Și ca să bei și Tu întreg păharul,
Pe frunte, peste lungă Ta maramă,
În loc de spini, în raze, iconarul
A scris în rani durerea Ta de mamă“.

(Maica Durerilor).

Pilda lui Iisus și a Fecioarei, din a căror suferință izvorește lumină, o îndeamnă și pe poetă să-și considere durerile și rănile ca tot atâtea flori cari cresc din sângele ei și se topesc în focul aprins al dragostei de El.

„Și-am îngânat, cu duhul umilit:
Primește-mă'n iubirea Ta cerească
Și lasă, Doamne, lutul istovit,
În foc aprins de dor să se topească“.

(Impăcare).

Dar dela contemplarea aceasta a lui Iisus ca un „Tu“ al lumii întregi, văzut în afară, poeta urcă, ca pe o nouă treaptă, la trăirea lui Iisus ca Tu trăit în intimitatea caldă a interiorului, deosebit totuși de eul propriu. E trăirea mistică propriu zisă. Poeta dorește ca Iisus să se nască în staulul smerit al sufletului său.

„Știu bine, că nu-s vrednică, Fecioară,
Să-ți fiu în noapte, acoperemânt,
Și'n mila Ta, din ceruri Te coboară
Să naști în duhul meu pe Unul Sfânt“.

(Va urma)

(Întrupare).

biectelor puse la ordinea de zi Domnii Consilieri sunt cu insistență invitați să participe la ședință.

Cluj, la 8 Martie 1947.

Cu arhieresti binecuvântări
NICOLAE, episcop.

Comunicat

C. Preoți sunt rugați a comunica rezultatul apelului nostru Nr. 79/947, apărut în „Renașterea“ Nr. 3/1947.

Cluj, la 11 Martie 1947.

Consiliul Eparhial

Nr. 1778/1947.

Circulară

către Prea Cucernici Părinți Protopopi și Cucernici Preoți

Sunt invitate pe această cale toate parohiile cari au publicat concursuri în „Renașterea“ (fie de paroh sau cântăreț) și nu au plătit costul lor până în prezent, să achite taxele stabilite pentru anul curent, până cel mai târziu la 1 Aprilie a. c.

Totodată P. C. Părinți Potopopi sunt invitați ca pe viitor odată cu trimiterea concursurilor să trimită și costul lor crsieriei Eparhiale, indicând pe cuponul mandatului poștal scopul pentru care se promovează suma și menționând această trimitere în raportul pentru concurs.

Cluj, la 10 Martie 1947.

NICOLAE Episcop
C. Hașcău secretar

Nr. 1688/1947.

Circulară

Onoratul Minister al Cultelor cu adresa sa Nr. 63202/1947, ne transpune adresa circulară a Ministerului Agriculturii și Domeniilor Nr. 271247/1946, referitor la lupta contra atacului de omizi ce se va abate asupra pomilor.

Pentru prevenirea acestui dezastru invităm Cucernica Preoțime să colaboreze cu organele exterioare ale Ministerului Agriculturii și Domeniilor.

Cluj, la 11 Martie 1947.

NICOLAE Episcop
C. Hașcău secretar

CONCURS

Consiliul parohial din Stremțiu, protopopiatul Aiud publică concurs pentru ocuparea postului de cântăreț cu termen de 15 zile dela prima apariție în „Renașterea“.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat.
2. Folosirea alor 2 jug. și 1306 stj. pământ arabil, cu observarea că uzufructuarul plătește impozitul după acest teren.
3. Venitele stolare obicinuite în parohie și benevole.

Mihai Pușcaș, paroh

Nr. 1310/1947. Aprobata.

Cluj, din ședința Consiliului eparhial dela 10 Martie 1947.

NICOLAE Episcop
Const. Hașcău secretar

Nr. 26/1947.

CONCURS

Pentru ocuparea postului de cântăreț bisericesc din parohia Teiuș,

protopopiatul Aiud, se publică concurs, cu termen de 15 zile dela prima apariție în „Renașterea“.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat conform pregătirii.
2. Sesiune cantorală 2 jug. și 800 stj. arabil.
3. Stolele obișnuite în parohie, care sunt benevole.

Candidații își vor înainta cererea cu actele Of. Parohial Teiuș și se pot prezenta în parohie în vre-o Duminecă sau sărbătoare și cu prealabila noastră încuviințare vor putea cânta la strană și face cunoștință cu poporul. Vor fi admiși numai candidații cu diplomă.

Teiuș, din ședința Consiliului parohial din 9 Februarie 1947.

Președinte: *Pr. Ioan Puia* Secretar: *Dr. Oct. Acelenescu*
Nr. 1542/1947. Aprobata.

Cluj, din ședința Consiliului eparhial dela 10 Martie 1947.

NICOLAE Episcop
Const. Hașcău secretar

Nr. 1822/1947.

Concurs

Pentru complectarea postului I de canonarh vacant la Catedrala Sfintei Episcopii ort. române din Cluj, se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima apariție în organul oficial „Renașterea“.

Candidații la acest post trebuie să fie majori, cu serviciul militar satisfăcut, să fie de confesiunea ort. română și să nu fi suferit condamnări.

Actele cerute de C. F. P. se vor înainta cu ștampilă timbrată Vener. Consiliu Eparhial ort. rom. Cluj, care va face numirea.

Pentru acest serviciu cel numit va primi salariul dela Stat.

Sunt preferați monahii.

Cluj, din ședința Consil. Eparhial dela 10 Martie 1946.

NICOLAE Episcop
C. Hașcău secretar

Nr. 1823/1947.

Concurs

Consiliul Eparhial ort. rom. din Cluj, publică concurs pentru complectarea a două posturi vacante de oameni de serviciu.

Condițiunile de admitere sunt cele prevăzute în Codul Funcționarilor Publici, iar salariul dela Stat, cel fixat în noul cod al funcționarilor.

Cererile însoțite de actele cerute de C. F. P. vor fi înaintate până la data de 28 Martie 1947, Veneratului Consiliu Eparhial ort. rom. Cluj, Piața Malinoschi Nr. 18, care va face numirea.

Cluj, din ședința Consil. Eparhial dela 10 Martie 1947.

NICOLAE Episcop
C. Hașcău secretar

CONCURS

Pentru întregirea postului de paroh, în parohia Mureșeni, de cl. I-a, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat conform pregătirii.

2. Casă parohială cu supraedificările necesare.

3. Sesiune parohială de 28 jug. și 800 stj., pământ cultivabil.

4. Folosirea cimitirului și suprafața de 2 jug.

5. Stolele conform cerințelor timpului.

Candidații îndreptățiți la acest post își vor înainta cererile, în termen și însoțit de actele prevăzute în Regulament, Oficiului protopopesc din Tg.-Mureș, cu învoirea căruia se vor putea prezenta în parohie spre a li-turghisi, a predica și a face cunoștință cu poporul.

Consiliul parohial în înțelegere cu Oficiul protopopesc din Tg.-Mureș. Mureșeni, la 23 Februarie 1947.

Protopop *T. Ciuruș*
Nr. 1615/1947. Aprobata.

Cluj, din ședința Consiliului eparhial dela 10 Martie 1947.

NICOLAE Episcop
C. Hașcău secretar

Nr. 146/1947.

CONCURS

Pentru întregirea postului de paroh în parohia Valea Geogelului, protopopiatul Lupșa, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat, conform pregătirii.
2. Casă parohială în stare foarte bună, cu grădină.
3. Folosința cimitirului.
4. 1/2 litră de grâu dela fiecare familie cu vite de jug și 1/4 litră de familie fără vite de jug.
5. Lemnele de foc necesare din pădurea comunală.
6. Stolele îndătinat în parohie.

Doritorii de-a ocupa acest post își vor înainta cererile în termen, însoțite de actele cerute de regulament, Veneratului Consiliu Eparhial - Cluj, iar cu învoirea noastră se vor putea prezenta în parohie pentru a servi și a face cunoștință cu poporul.

Baia de Arieș, la 22 Febr. 1947.

Oficiul protopopesc al tractului Lupșa în înțelegere cu Consiliul parohial din Valea Geogelului.

Vasile Loga, protopop.
Nr. 1463/1947. Aprobata.

Cluj, din ședința Consiliului eparhial dela 10 Martie 1947.

NICOLAE Episcop
C. Hașcău secretar eparhial

Nr. 65/1947.

Concurs

Pentru ocuparea postului de cântăreț bisericesc din parohia Gura-Arieșului, se publică concurs cu termen de 30 de zile, după apariția în „Renașterea“.

Beneficiile cantorului sunt:

1. Folosința alor 4 jug. pământ arător.
2. Dreptul de pășunat cu 2 vite în pășunea posesorilor.
3. Grădină cantorală de 5-600 st.
4. Folosința cimitirului vechiu, în mărime de 2 jug.

5. Stolele obișnuite.

Impozitele după aceste pământuri, cad în sarcina celui ales.

Candidații își vor înainta în termen, cererile de candidare oficiului parohial ort. rom. Gura-Arieșului anexând actele necesare, apoi se vor prezenta într-o Duminecă la biserică, spre a cânta la strană.

Vor fi admiși numai candidații absolvenți ai școlii de cântăreți bisericesci, capabili eventual și de a conduce un cor bisericesc.

Gura-Arieșului, la 16 Febr. 1947,
Ioan Hopârtean, adm.-paroh.

În înțelegere cu Oficiul protopopesc,
Aurel Gliga, protopop.

Nr. 1357/1947. Aprobata.

Cluj, din ședința Consil. eparhial dela 10 Martie 1947.

NICOLAE Episcop
C. Hașcău secretar

Nr. 151/1946.

Concurs

Pentru întregirea postului de cantor din parohia Dângăul-mic, protopopiatul Huedin, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Dreptul la pășune în Fărcaș pentru două vite cornute.
2. Câte 5 cupe bucate (grâu, se-cară, orz, porumb), sau echivalentul în bani dela fiecare cap de familie.
3. Venitele stolare obișnuite.

Dângăul-mic, la 15 Dec. 1946.

Preot V. Bocănescu

Nr. 1218/1947. Aprobata.

Cluj, din ședința Consiliului eparhial dela 10 Martie 1947.

NICOLAE Episcop
C. Hașcău secretar eparhial

Nr. 36/1947.

Concurs

Pentru întregirea postului vacant de cântăreț în parohia Măgina protopopiatul Aiud, publicăm concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat conform pregătirii.
2. Sesiune cantorală în mărime de 1 jug. teren arabil din care 800 stj. este plantat cu pomi fructiferi.
3. Două care lemne de foc anual.
4. Venitele stolare obișnuite.

Candidații își vor înainta actele necesare Oficiului parohial și cu încuviințarea noastră se vor prezenta la biserică spre a cânta și a face cunoștință cu poporul.

Măgina, la 5 Februarie 1947.

În înțelegere cu consiliul parohial.
Pr. Vasile Avram

Nr. 1541/1947. Aprobata.

Cluj, din ședința Consil. eparhial dela 10 Martie 1947.

NICOLAE Episcop
C. Hașcău Secretar

Tipografia Eparhiei ortodoxe române, Cluj